

jehjem. Dette har betydet, at udskrivningen ikke har kunnet finde sted så hurtigt som ønsket. Det er imidlertid oplyst, at der nu er skabt mulighed for at overflytte 10 af patienterne til plejehjem i nær fremtid. HS har endvidere oplyst, at man forventer, at det i løbet af kort tid vil være muligt at holde antallet af plejehjemsgodkendte regionspatienter på Rigshospitalet nede på 2 eller derunder.

Spm. nr. S 944

Til sundhedsministeren (13/2 95) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at forhindre en gentagelse af den tragiske hændelse i weekenden den 28.-29. januar 1995, hvor en ældre dement mandlig patient, der ventede på plejehjemsplads, forsvandt fra sit opholdssted på hospitalet og frøs ihjel på hospitalets brandtrappe – trods personalets ihærdige eftersøgning?«

Svar (22/2 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg har bedt Rigshospitalet oplyse, hvorvidt man har iværksat foranstaltninger, som kan forhindre en gentagelse af ovennævnte hændelse.

Rigshospitalets direktion har oplyst, at man har foranlediget, at dør- og trappesystemer er efterset, og det er bekræftet, at kun døre, som bør være åbentstående, er åbentstående, herunder også den branddør, som den pågældende patient formentlig har passeret, da han forlod etagen.

Rigshospitalet har endvidere til sagen bemærket, at et hospital er og skal være et helt åbent og frit område, som tillader patienterne at færdes frit. Dette medfører, at det ikke er usædvanligt at konstatere, at en patient har forladt sin sengeafdeling for at gå en tur til f.eks. cafeteriet. I situationer, hvor dette ikke er meddelt personalet, lykkes det praktisk taget altid at finde en bortgået patient hurtigt. Rigshospitalet agter således ikke at nedlægge nogen form for forbud eller ændre patienternes frihed til at bevæge sig rundt på hospitalet.

Rigshospitalet har endvidere oplyst, at direktionen overvejer, om der kan udformes instrukser, som gør det muligt at sikre, at det meget store bygningskompleks kan gennemses endnu hurtigere i sådanne situationer.

Jeg finder på baggrund af ovennævnte redegørelse ikke, at der er behov for, at der foretages yderligere for at forhindre en gentagelse.

Spm. nr. S 904

Til skatteministeren (10/2 95) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for de gældende regler for skattefradrag af såvel dokumenterede som udokumenterede omkostninger i forbindelse med fiskeri, herunder merudgifter til kost og søudstyrsomkostninger?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i Vendsyssel Tidende den 8. februar 1995 gælder der for nærværende forskellige fradragsregler alt efter, hvilken kommune man bor i.

Svar (23/2 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fiskere har, hvad enten de er selvstændige eller ansatte, efter statsskattelovens § 6 a og ligningslovens § 9, stk. 1, adgang til fradrag for udgifter, der er afholdt med henblik på at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Ansatte fiskere har kun ret til fradrag i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger en bundgrænse, der for 1995 udgør 3.800 kr.

Med virkning fra 1. januar 1993 har fiskere, der er registreret som erhvervsfiskere efter saltvandsfiskeriloven, i medfør af ligningslovens § 9 G mulighed for at foretage et særligt havfradrag på 190 kr. pr. havdag, dog højst 41.800 kr. pr. år. Fradraget skal dække udgifter til faglige kontingenter eller bidrag til arbejdsløsheds-kasse, hvis medlemskabet har tilknytning til beskæftigelsen som erhvervsfisker, befordringsudgifter i forbindelse med erhvervsfiskeri, samt øvrige lønmodtagerudgifter afholdt i forbindelse med